

پیش بینی خودکارآمدی دانشجویان بر اساس هوش معنوی

سمیه ضمیری^۱، سکینه عزیزی^۱، اقدس شاکری^۱، زهرا حسن دوست^۱، مژده محمد پرست^۱، حمیده یوسفی^۱، علیرضا مسلم^۲،
آرش اکابری^{۳*}

^۱ کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، بجنورد، ایران

^۲ متخصص بیهوشی، مرکز تحقیقات سلامت سالمندان، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران

^۳ دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، سبزوار، ایران؛ مشاور آمار زیستی، دانشگاه مگیل، مونترال، کانادا

*نشانی نویسنده مسؤول: سبزوار، دانشگاه علوم پزشکی سبزوار، آرش اکابری

E-mail: arashdata@yahoo.com

وصول: ۹۴/۱۱/۵، اصلاح: ۹۵/۱/۱۷، پذیرش: ۹۵/۲/۱۲

چکیده

زمینه و هدف: هوش معنوی بیانگر مجموعه مهارت‌ها و توانایی‌های مختلف است که هر کدام به اشکال متفاوت در بافت‌های اجتماعی و تاریخی ظاهر می‌شوند. هوش معنوی ترکیبی از عناصر هوش و معنویت است؛ و خودکارآمدی باور فرد به توانایی‌هایش در حل مسائل و مقابله با مشکلات است. هدف مطالعه حاضر بررسی این است که آیا هوش معنوی قادر به پیش بینی خودکارآمدی است یا خیر.

مواد و روش‌ها: این مطالعه مقطعی-تحلیلی روی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی در سال ۱۳۹۱ انجام شد. تعداد ۱۲۹ نفر با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای متناسب به صورت تصادفی انتخاب شدند. افراد نمونه پرسشنامه‌های خودسنجی هوش معنوی و خودکارآمدی شرر را تکمیل نمودند و داده‌ها با آزمون‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون و t مستقل و رگرسیون چندگانه خطی به روش گام‌به‌گام توسط نرم‌افزار SPSS ۲۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. سطح معناداری در ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: نتایج تحقیق حاضر نشان داد که همبستگی بین هوش معنوی و خودکارآمدی مثبت و معنادار بود ($r=0/612, P<0/001$). در پیش‌بینی نمره خودکارآمدی با متغیرهای هوش معنوی و کنترل اثر متغیرهای جنسیت، سن، محل سکونت و معدل با استفاده از رگرسیون چندگانه به روش گام‌به‌گام نتیجه شد که فقط متغیر هوش معنوی به صورت معناداری قادر به پیش‌بینی نمره خودکارآمدی بود.

نتیجه‌گیری: از این مطالعه نتیجه می‌شود که بر اساس هوش معنوی می‌توان خودکارآمدی افراد را پیش‌بینی نمود؛ بنابراین می‌توان با ارتقای مهارت‌های هوش معنوی در دانشجویان، میزان خودکارآمدی آن‌ها را افزایش داد تا در امور تحصیلی، اجتماعی و خانوادگی عملکرد مؤثرتری داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: هوش معنوی، خودکارآمدی، دانشجویان.

مقدمه

دیدگاه وکسلر چنین تعریف کرد: هوش مجموعه یا کل قابلیت فرد برای فعالیت هدفمند، تفکر منطقی و برخورد کارآمد با محیط است (۱).

در سال‌های اخیر مفهوم هوش تنها به‌عنوان یک

معنای هوش در فرهنگ‌های مختلف به شکل‌های گوناگونی وجود دارد اما به گونه کلی می‌توان هوش را از

توانایی شناختی در نظر گرفته نمی‌شود، بلکه به حوزه‌های دیگری مانند هوش هیجانی، هوش طبیعی، هوش وجودی و هوش معنوی گسترش یافته است. هوش معنوی بیانگر مجموعه مهارت‌ها و توانایی‌های مختلف است که هرکدام به اشکال متفاوت در بافت‌های اجتماعی و تاریخی ظاهر می‌شوند. هوش معنوی ترکیبی از عناصر هوش و معنویت است (۲). هوش معنوی نوعی از هوش است که با استفاده از آن افراد قادر می‌شوند تا فعالیت‌ها و زندگی خود را در مسیری عمیق‌تر، غنی‌تر و معنادارتر هدایت کنند. به‌کارگیری الگوهای معنوی و دینی در زندگی روزمره بشر می‌تواند موجب افزایش سازگاری و بهزیستی انسان شود (۳). بر همین اساس زوهر معتقد است که هوش معنوی زاینده بینشی عمیق در وقایع زندگی است و شخص را در برابر حوادث زندگی مقاوم می‌کند و به‌وسیله آن افراد به مشکلات معنایی و ارزشی پرداخته و آن را حل می‌کنند (۴). مقاوم شدن در برابر حوادث زندگی و توانایی حل مشکلات ارزیابی و باور فرد از خودش را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به باور افراد در مورد توانایی‌هایشان برای انجام سطوح معینی از عملکرد، خودکارآمدی گفته می‌شود (۵). خودکارآمدی و انتظارات خوش‌بینانه با عملکرد و سلامتی در ارتباط هستند. خودکارآمدی بالا با تنظیم فرآیند استرس، سازگاری بیشتر، اعتماد به نفس بالا، شرایط فیزیکی بهتر و احساس خوب بودن بیشتر مرتبط است (۶). افرادی که عقیده دارند تهدیدهای بالقوه مدیریت ناپذیرند، بسیاری از ابعاد محیط را خطرناک تلقی می‌کنند. آن‌ها تهدیدهای ممکن را بزرگ جلوه می‌دهند و در مورد چیزهایی که به‌ندرت اتفاق می‌افتد نگران‌اند. این افراد به واسطه چنین افکار برخاسته از عدم خودکارآمدی، دچار اضطراب شده و عملکردشان مختل می‌شود. این افراد انتظار دارند در کار خود با شکست مواجه شوند و در برابر چالش‌ها عقب نشینی کرده یا فعالیت را به‌طور کامل رها می‌کنند (۷). آن‌ها زمانی که با وظایف دشوار روبرو می‌شوند به جای اینکه روی چگونگی عملکرد برای رسیدن به موفقیت تمرکز

یابند روی نقص‌ها و کمبودهای خود و موانعی که پیش رو خواهند داشت و همه نتایج ناسازگار متمرکز می‌شوند. برعکس افرادی که اعتقاد دارند که می‌توانند روی تهدیدهای بالقوه کنترل داشته باشند، نه خیلی مراقب تهدیدها هستند و نه افکار ناراحت‌کننده‌ای درباره آن‌ها دارند (۸). آن‌ها در کار خود انتظار موفقیت دارند، افکار خود را روی اینکه چگونه می‌توانند موفق گردند متمرکز می‌سازند و بر موانع غلبه می‌کنند (۷). در واقع باورهای خودکارآمدی با رضایت از زندگی در بزرگسالان ارتباط دارند. چرا که موفقیت تحصیلی، شایستگی اجتماعی و پرهیز از رفتارهای خطرناک (که ناشی از خودکارآمدی بالا هستند) در به دست آوردن یک زندگی توأم با رضایت و خشنودی نقش دارند (۹).

خودکارآمدی یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های کسب موفقیت و سازش یافتگی است (۱۰). خودکارآمدی، بر انتخاب رفتار، تلاش و پشتکار و پیگیری اهداف مؤثر است و نحوه مواجهه با موانع و چالش‌ها را تعیین می‌کند (۱۱). پژوهش‌های متعددی نشان داده‌اند که خانواده و محیط اجتماعی نقش مهمی در پرورش استعدادها و سلامت داشته و باور به خودکارآمدی را ارتقا می‌بخشد (۱۲-۱۸). همچنین از نظر امونز هوش معنوی کاربرد انطباقی اطلاعات معنوی در جهت حل مسئله در زندگی روزانه و فرآیند دستیابی به هدف است (۲).

لذا سؤال اصلی این مطالعه این است که آیا هوش معنوی که توانایی به‌کارگیری اطلاعات در جهت حل مسئله است، می‌تواند ارزیابی یک فرد از توانایی‌هایش را تغییر دهد و فرد را به این باور برساند که در برابر مسائل و مشکلات محیطی از عملکرد مناسبی برخوردار است؟ این مطالعه نیز بنا به توضیحات فوق‌الذکر با فرض اینکه هوش معنوی ممکن است یکی از این عوامل مؤثر بر میزان خودکارآمدی باشد، باهدف بررسی اینکه آیا هوش معنوی قادر به پیش‌بینی خودکارآمدی است یا خیر انجام شد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع مقطعی-تحلیلی است که داده‌های آن در سال ۱۳۹۱ جمع‌آوری شد. جامعه هدف این مطالعه کل دانشجویان شاغل به تحصیل در دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی در سال ۱۳۹۱ بود. حجم نمونه لازم برای تحقق هدف مطالعه بر اساس مطالعه‌ای مقدماتی از دانشجویان جامعه هدف که شامل دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی بود، محاسبه شد. بر اساس ضریب همبستگی به‌دست‌آمده بین هوش معنوی و خودکارآمدی و با اطمینان ۹۹ درصد و توان آزمون ۹۰ درصد با استفاده از فرمول برآورد حجم نمونه جهت آزمون ضریب همبستگی برابر با صفر، حجم نمونه لازم ۱۰۷ نفر برآورد شد که در این مطالعه ۱۲۹ نفر مورد بررسی قرار گرفت. روش نمونه‌گیری این مطالعه طبقه‌ای متناسب به‌صورت تصادفی بود، به این صورت که رشته‌های تحصیلی و جنسیت به عنوان طبقه در نظر گرفته شد. افراد موردبررسی پرسشنامه محقق ساخته جمعیت شناختی، مقیاس خودسنجی هوش معنوی (Spiritual Intelligence Self Report Scale) و همچنین مقیاس خودکارآمدی شرر را تکمیل نمودند.

ابزارهای مورد استفاده در مطالعه

مقیاس خودسنجی هوش معنوی:

این پرسشنامه توسط کینگ به‌منظور سنجش توانایی‌های ذهنی هوش معنوی ساخته شده است. این پرسشنامه دارای ۲۴ عبارت است که توانایی‌های مربوط به هوش معنوی را در چهار بعد اصلی ارزیابی می‌کند. این ابعاد شامل توانایی تفکر انتقادی وجودی، تولید معنای شخصی، آگاهی متعالی و بسط هشیاری است. پاسخ‌های آن به‌صورت طیف لیکرت ۵ تایی از "به‌هیچ‌وجه در مورد من صدق نمی‌کند" تا "کاملاً در مورد من صدق می‌کند" است. کینگ و دسیکو ضریب آلفای کرونباخ کل این آزمون را ۰/۹۲ و ضریب آلفای زیرمقیاس‌های آن را بدین شرح گزارش کرده‌اند: تفکر انتقادی وجودی = ۰/۷۸، تولید معنای

شخصی = ۰/۷۸، آگاهی متعالی = ۰/۸۷ و بسط هشیاری = ۰/۹۱ (۱۹). آقا بابایی و همکاران در پژوهشی به منظور بررسی ویژگی‌های سنجشی این پرسشنامه ضریب پایایی کل آزمون را ۰/۸۸ گزارش کردند. همچنین به‌منظور بررسی اعتبار همگرایی پرسشنامه خودسنجی هوش معنوی همبستگی آن را با آزمون جهت‌گیری مذهبی با تکیه بر اسلام و مقیاس خودارزیابی معنویت به دست آوردند. همبستگی بین این پرسشنامه‌ها حاکی از اعتبار همگرایی این ابزار است (۲۰).

مقیاس خودکارآمدی شرر:

پرسشنامه خودکارآمدی شرر و همکاران دارای ۱۷ سؤال است که پاسخگو بر اساس مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای به آن‌ها پاسخ می‌دهد. کمترین درجه نمره ۱ و بالاترین درجه نمره برای هر سؤال ۵ است، لذا پایین‌ترین نمره خودکارآمدی در این پرسشنامه ۱۷ و بالاترین نمره حداکثر ۸۵ است (۲۱). برای آزمون خودکارآمدی معرفی کرده‌اند. وی برای بررسی پایایی آزمون خودکارآمدی، از روش دو نیمه کردن استفاده کرده است. ضریب پایایی آزمون با روش اسپیرمن براون با طول برابر ۰/۷۶ و با طول نابرابر ۰/۷۹ به‌دست‌آمده که رضایت‌بخش است (۲۲). در پژوهش کرامتی و شهرآرای (۱۳۸۳) که نقش خودکارآمدی ادراک شده در عملکرد ریاضی را مورد بررسی قرار دادند، آلفای کرونباخ ۰/۸۵ برای پرسشنامه به دست آمد (۲۳).

تجزیه و تحلیل آماری

با توجه به نحوه امتیازدهی سؤالات، مقیاس خودکارآمدی در محدوده ۱۷ تا ۸۵ بود و امتیاز پرسشنامه هوش معنوی در محدوده ۲۴ تا ۱۲۰ بود. جهت درک بهتر نمرات کسب شده با تبدیل مناسب، محدوده امتیازات در

از زنان بود ولی تفاوت میانگین خودکارآمدی در دو گروه از نظر آماری معنی دار نبود. در مقایسه میانگین نمره هوش معنوی در دختران و پسران شاهد هستیم که میانگین نمره هوش معنوی دختران و پسران اختلاف معنی داری ندارد. میانگین خودکارآمدی در رشته‌های مختلف تفاوت معنی داری نداشت ($p=0/221$) و همچنین میانگین هوش معنوی در رشته‌های مختلف تفاوت معنی داری نداشت ($p=0/860$).

میانگین نمره خودکارآمدی دانشجویان خوابگاهی و غیرخوابگاهی تفاوت معنی داری نداشت. میانگین نمره هوش معنوی دانشجویان خوابگاهی و ساکن منزل تفاوت معنی داری نداشت (جدول ۱). در بررسی ارتباط بین هوش معنوی و خودکارآمدی شاهد هستیم که ضریب همبستگی بین این دو متغیر برابر $r=0/612$ به دست آمد، که از نظر آماری معنی دار بود ($P<0/001$). در پیش‌بینی نمره خودکارآمدی دانشجویان با متغیرهای هوش معنوی کلی با کنترل اثر جنسیت، سن، محل سکونت، معدل با استفاده از رگرسیون خطی چندگانه

هر دو ابزار مقیاس خودکارآمدی و پرسشنامه هوش معنوی به صفر تا ۱۰۰ تبدیل شد. در این مطالعه میانگین‌ها همراه انحراف معیار مربوطه به صورت $Mean \pm SD$ ذکر شده است، داده‌ها با آزمون‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون و t مستقل و رگرسیون چندگانه خطی به روش گام‌به‌گام (stepwise) توسط نرم‌افزار SPSS ۲۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

میانگین سنی افراد مورد بررسی $21/09 \pm 2/10$ سال بود. ۶۳/۶ درصد از دانشجویان مورد بررسی دختر و ۳۰/۵ درصد پسر بودند. از دانشجویان مورد بررسی ۸۶/۶ درصد ساکن خوابگاه و ۱۳/۴ درصد ساکن منزل بودند. میانگین خودکارآمدی (که نمره ممکن آن در بازه صفر تا صد تعریف شده بود) برای دانشجویان مورد بررسی $16/44 \pm 61/55$ به دست آمد و همین‌طور میانگین نمره هوش معنوی (که نمره ممکن آن در بازه صفر تا صد تعریف شده بود) برابر $58/92 \pm 15/67$ به دست آمد.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار شادکامی و هوش معنوی به تفکیک جنسیت و محل سکونت

	خودکارآمدی	هوش معنوی کلی	
جنسیت			
زن	$61/46 \pm 15/01$	$60/20 \pm 15/56$	
مرد	$62/96 \pm 18/41$	$58/54 \pm 15/19$	
P-value	$0/642$	$0/591$	
محل سکونت			
خوابگاه	$60/79 \pm 16/96$	$57/94 \pm 15/22$	
منزل	$65/29 \pm 13/02$	$64/64 \pm 18/47$	
P-value	$0/297$	$0/103$	

جدول ۲: نتایج مدل رگرسیون خطی چندگانه به روش گام‌به‌گام در پیش‌بینی خودکارآمدی بر اساس هوش معنوی کلی، جنسیت، سن، محل سکونت، معدل نمونه‌های پژوهش

متغیر	B	β	سطح معناداری	F	مناسب بودن مدل رگرسیون	ضرایب همبستگی و تعیین
هوش معنوی	$0/622$	$0/595$	$p<0/001$	$24/850$	$p<0/001$	R
						R2
						$0/374$

به روش گام‌به‌گام نتیجه شد که بین متغیرهای پیش‌بین فقط هوش معنوی در پیش‌بینی نمره خودکارآمدی معنی دار بود

در مقایسه میانگین خودکارآمدی در زنان و مردان شاهد هستیم که میانگین خودکارآمدی مردان اندکی بیشتر

و سایر متغیرها از مدل خارج شدند (جدول ۲).

متغیرهای جنسیت، سن، محل سکونت، معدل از مدل رگرسیونی گام به گام خارج شدند و متغیر هوش معنوی به تنهایی به صورت معنی‌داری قابلیت پیش‌بینی خودکارآمدی دانشجویان را داشت.

بحث

نتایج نشان داد که هوش معنوی به صورت معنی‌داری قادر به پیش‌بینی نمره خودکارآمدی دانشجویان است. امونز عنوان می‌کند که هوش معنوی مجموعه‌ای از توانایی‌ها برای بهره‌گیری از منابع دینی و معنوی است. هوش معنوی سازه‌های هوش و معنویت را در یک سازه ترکیب نموده است. درحالی‌که معنویت جستجو برای یافتن عناصر مقدس، معنایابی، هشیاری بالا و تعالی است. هوش معنوی شامل توانایی برای استفاده از چنین موضوعاتی است که می‌تواند کارکرد و سازگاری فرد را پیش‌بینی کند و منجر به تولیدات و نتایج ارزشمندی گردد (۲). امونز تعاریف گوناگونی را از هوش مطرح می‌کند، اما هسته اصلی تمامی این تعاریف را تمرکز بر روی حل مسئله برای سازگاری و رسیدن به اهداف می‌داند. مثلاً چیو، هونگ و دیوک به نقل از امونز هوش را به‌عنوان توانایی برای دستیابی به اهداف در رویارویی با موانع بر اساس تصمیماتی که مبتنی بر اصول منطقی است، تعریف می‌کنند. پینکر به نقل از امونز هوش را مجموعه‌ای از توانایی‌هایی می‌داند که به فرد اجازه می‌دهد بر اساس یک محیط فرهنگی ویژه مشکلات را حل کند و یا تولیدات مناسبی داشته باشد (۲).

چنانچه توانایی برای سود جستن از منابع معنوی را به‌عنوان یک هوش قلمداد کنیم. پس این توانایی بایستی در حل مسائل زندگی و رسیدن افراد به اهداف کمک نماید و منجر به سازگاری بهتر آنان گردد. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که بین معنویت با رضایت و هدفمندی زندگی، سلامت و

بهبود رابطه مثبت وجود دارد (۲۶-۲۴)؛ بنابراین توانایی‌های معنوی می‌تواند اثرات مثبت و محصولات سودمندی برای فرد به ارمغان آورد، به خصوص هنگامی که این نتایج بر اساس محیط اجتماعی و فرهنگی افراد مورد ارزشیابی قرار گیرد.

لذا در تبیین این یافته که هوش معنوی به صورت معناداری می‌تواند خودکارآمدی را پیش‌بینی کند، می‌توان گفت که از آنجایی هوش معنوی توانایی تمرکز بر روی حل مسئله برای سازگاری و رسیدن به اهداف است و می‌تواند کارکرد و سازگاری فرد را پیش‌بینی کند و منجر به تولیدات و نتایج ارزشمندی گردد، احتمالاً این تولیدات ارزشمند و توانایی حل مسائل به‌مرور زمان ارزیابی فرد از خودش را که همان خودکارآمدی است تغییر می‌دهد و فرد خود را فردی شایسته قلمداد می‌کند و به توانایی‌هایی خودش باور دارد و در امور همیشه انتظار موفقیت دارد.

دانشجویان با استرس‌های تحصیلی و اجتماعی زیادی مواجه می‌شوند که سلامت جسمی و روانی‌شان را به مخاطره می‌اندازد. در چنین شرایطی منبعی که می‌تواند به آن‌ها کمک کند معنویت است (۲۷)، زیرا می‌تواند آن‌ها را در توجه به تجارب معنوی خود و به‌کارگیری آن در حل مسائل و درک ارزش و غنای زندگی یاری دهد (۲۸). افرادی که عقیده دارند تهدیدهای بالقوه مدیریت ناپذیرند، بسیاری از ابعاد محیط را خطرناک تلقی می‌کنند. آن‌ها تهدیدهای ممکن را بزرگ جلوه می‌دهند و در مورد چیزهایی که به ندرت اتفاق می‌افتد نگران‌اند. این افراد به واسطه چنین افکار برخاسته از عدم خودکارآمدی، دچار اضطراب شده و عملکردشان مختل می‌شود. حال آنکه هرچه میزان هوش معنوی افراد بیشتر باشد، خودکارآمدی آن‌ها بیشتر خواهد بود و با این شرایط استرس‌زا و تهدیدکننده، سازگاران تر مقابله خواهند کرد.

پیشنهاد می‌شود سایر منابع خودکارآمدی نیز مورد مطالعه قرار بگیرند. ممکن است متغیرهای روان‌شناختی و اجتماعی زیادی رابطه بین هوش معنوی و خودکارآمدی را

بوده و تمامی جنبه‌های اخلاقی این مطالعه در شورای اخلاق این دانشگاه بررسی و مورد تأیید قرار گرفت (کد ده-۱۳۹۱/۱۲/۱۵). بدین وسیله از معاونت تحقیقات و فن‌آوری دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی و اعضای شورای پژوهشی و شورای اخلاق دانشگاه تشکر و قدردانی می‌گردد.

تحت تأثیر قرار دهند یا مخدوش کند. همچنین ممکن است در نمونه‌هایی با جنسیت‌های متفاوت روابط متفاوتی مشاهده شود.

تقدیر و تشکر

این طرح پژوهشی با کد ۶۱۰ پ ۹۲ مصوب شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

References

- Atkinson L, Bowman TG, Dickens S, Blackwell J, Vasarhelyi J, Szep P. Stability of Wechsler Adult Intelligence Scale—Revised factor scores across time. *Psychological Assessment: J Consult ClinPsych.* 1990; 2: 447-50.
- Emmons, Robert A. Is spirituality an intelligence? Motivation, cognition, and the psychology of ultimate concern. *Int J Psychol Religion.* 2000; 10(1): 3-26.
- Amram Y. The seven dimensions of spiritual intelligence: An ecumenical, grounded theory. In 115th Annual Conference of the American Psychological Association, San Francisco, CA. 2007.
- Zohar D. *Spiritual intelligence: The ultimate intelligence.* Bloomsbury Publishing, 2012.
- Bandura A. *Self-Efficacy Beliefs of Adolescents.* Charlotte: Information Age. 2006
- Karademas EC. Self-efficacy, social support and well-being: The mediating role of optimism. *Personal Individ Diff.* 2006;40(6):1281-90.
- Sullivan RJ, Atkins MB. Molecular-targeted therapy in malignant melanoma. *Expert Rev Anticancer Ther.* 2009;9(5):567-81.
- Bandura A. *Self-efficacy in changing societies.* UK.: Cambridge University Press; 1999.
- Vecchio R, Cacciola E, Murabito P, Gambelunghe AV, Murabito R, Cacciola RR, et al. Laparoscopic cholecystectomy in adult patients with sickle cell disease. *G Chir.* 2001;22(1-2):45-8.
- Snyder CR, Lopez SH. *Handbook of positive psychology.* OxfUni Press, 2002.
- Maddux JE. Self-efficacy: The power of believing you can. *Handbook of positive psychology. The Oxford Handbook of Positive Psychology,* 2002.
- Bandura A. *Self-efficacy: The exercise of control.* New York: Freeman, 1997.
- Schwartz B. Self-Determination: The Tyranny of Freedom. *Ame psych.* 2000; 55: 79-8.
- Ryan MR, Deci LE. Self-Determination Theory and the Facilitation of Intrinsic Motivation, Social Development, and Well-Being. *Ame Psych.* 2000; 55: 68-78.
- Hampton ZN, Mason E. Learning disabilities, gender, sources of efficacy, self-efficacy beliefs, and academic achievement in high school students. *J Sch Psych.* 2003; 41: 101-112.
- Karademas CE. Self-efficacy, social support and well-being: The mediating role of optimism. *PersIndiv Differ.* 2006; 40(6): 1281-90.
- Fiske AP. *Structures of social life: The four elementary forms of human relations.* New York: Free Press, 1991.
- Verissimo R. Emotional intelligence, social support and affect regulation: *Actamédicaportuguesa* 2005; 18(5): 345-52.
- King DB, DeCicco TL. A Viable Model and Self-Report Measure of Spiritual Intelligence. *International Journal of Transpersonal Studies.* 2009; 28(1).
- Aghababayi N, Farahani H, Rahiminejad A. Psychometric features of Spiritual Intelligence Questionnaire. *Journal of Psychological sciences.* 9(43), (2010): 169-80.
- Sherer M, Maddux JE, Mercandante B, Prentice-dunn S, Jacobs B, Rogers RW. The self-efficacy scale: Construction and validation. *Psychol Rep.* 1982; 51(2): 663-71.
- Brarti S. The relationship between self-efficacy, self-esteem and self-monitoring among 3rd grade high school students, MA thesis, Ahvaz University. 1997. [Persian]
- Keramati H, Shahraray M. Investigating the role of perceived self-efficacy on math function. *Quarterly Journal of Educational Innovations.* 2004; 3(10). 103-15. [Persian]
- Cole BS. Spiritually-focused psychotherapy for people diagnosed with cancer: A pilot outcome study. *Mental Health, Religion & Culture.* 2005; 8(3): 217-26.

25. George LK, Koenig HG, Mcculough ME. Spirituality and health: What we know, what we need to know. *J Soc Clin Psychol.* 2000; 19(1): 102-16.
26. Pargament KI, Saunders SM. Introduction to the special issue on spirituality and psychotherapy. *J Clin Psychol.* 2007; 63(10): 903-7.
27. Bagheri F, Akbarizadeh F, Hatami HR. The relationship between spiritual intelligence and happiness on the nurse staffs of the fatemeh Zahra hospital and Bentolhoda Institute of Boushehr city. *Iranian Southmedical Journal.* 2011; 14(4): 256-63. [Persian]
28. Samadi P. Spiritual intelligence. *New Thoughts on Education.* 2006. [Persian]

Predicting Self-Efficacy of Students Based on Spiritual Intelligence

Somayeh Zamirinejad

Student Research Committee, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran

Sakineh Azizi

Student Research Committee, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran.

Aghdas Shakeri

Student Research Committee, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran.

Zahrah Hassandoust

Student Research Committee, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran.

Mojdeh Mohammad Parast

Student Research Committee, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran.

Hamideh Yousefi

Student Research Committee, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran.

Alireza Moslem

Iranian Research Center on HealthyAging, Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran.

Arash Akaberi

Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran; and McGill University, Montreal, Canada.

Received:25/01/2016, Revised:05/04/2016, Accepted:01/05/2016

Corresponding author:

Arash Akaberi,

Sabzevar University of Medical Sciences, Sabzevar, Iran; and McGill University, Montreal, Canada.

E-mail: arashdata@yahoo.com

Abstract

Background & Objectives: Spiritual intelligence represents a different set of skills and abilities that each of them is displayed in different forms in social and historical contexts; and self-efficacy is one's belief in own abilities to solve problems and deal with problems. The purpose of this study was to determine if spiritual intelligence can predict self-efficacy.

Methods: This cross-sectional analytical study was carried out among students of North Khorasan University of Medical Sciences in the year 2012. 129 individuals were selected via Stratified sampling method. Individuals were assessed by spiritual intelligence questionnaire and Self Efficacy Scale (SES). Data was analyzed by Pearson correlation coefficient, t-student test and linear multiple regression (stepwise), by SPSS 20 software. The p-value was considered 0.05.

Results: Results show that the correlation between spiritual intelligence and self-efficacy was statistically significant ($r=0.612$, $p\text{-value}<0.001$). In predicting self-efficacy by spiritual intelligence and adjusting other variables effect such as gender, age, habitat, university grade point average by multiple regression tests (stepwise), the results determine that spiritual intelligence can significantly predict self-efficacy score.

Conclusion: The conclusion of the study is that spiritual intelligence is prolific in predicting self-efficacy. So, you can promote students' spiritual intelligence skills, to increase their self-efficacy in academic, social and family affairs.

Keywords: *Spiritual intelligence; Self-efficacy; Students; Prediction*